

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/15/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8323010792
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8323010792.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Mariána Sninského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.01.2026, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c/, ods. 6 písm. b/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/82/2023 zo dňa 09.01.2025, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom
C., prechodne bytom D.
XXXX, E. D., okr. C., adresa
na doručovanie písomností: D.
XXXX, E. D., okr. C.,

uznáva sa za vinného, že

od presne nezistenej doby, najneskôr od mesiaca apríl 2022, neoprávnene kupoval a neoprávnene si zadovážoval psychotropné látky, a to bielu kryštalickú látku metamfetamín, ktorú v rôznych množstvách neoprávnene prechovával vo svojej dispozícii pri sebe, ako aj na iných miestach v meste F. a blízkom okolí, pričom dňa 9.11.2022 túto (bielu kryštalickú látku metamfetamín) látku neoprávnene poskytol aj G. H. z F., ako odmenu za poskytnutú taxi-službu, a to naposledy dňa 9.11.2022, kedy mu odovzdal 1 kus papierovej skladačky s bielou kryštalickou látkou o hmotnosti 0,07 g (70 mg) s priemerným 34,3 % obsahom metamfetamínu, obsahujúcu 24 mg absolútneho metamfetamínu, a 1 kus papierovej skladačky s bielou kryštalickou látkou o hmotnosti 0,15 g s priemerným 19,2 % obsahom metamfetamínu, obsahujúcu 29 mg absolútneho metamfetamínu, a v ten istý deň 09.11.2022 po predchádzajúcej dohode prišiel s úmyslom predáť túto bielu kryštalickú látku I. C. k reštaurácii J. na sídlisku K. v F., pričom k predaju nedošlo, nakoľko bol dňa 09.11.2022, v čase o 14:55 hod. zadržaný príslušníkmi polície spolu aj s G. H. a následne pri vykonaní osobnej prehliadky u A. B., prehliadky iných priestorov a pozemkov v osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Fabia ev.č. F. XXX L. a domovej prehliadky u A. B. bolo okrem iných vecí dôležitých pre trestné konanie zaistené 1 kus igelitové vrecúško s obsahom bielej kryštalickej látky o celkovej hmotnosti 0,382 g, obsahujúce metamfetamín s prímiesou dimetylsulfónu (MSM), s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 35,4% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúcej 135 mg absolútneho metamfetamínu a 1 kus igelitové vrecúško s obsahom bielej kryštalickej látky o celkovej hmotnosti 0,475 g, obsahujúce metamfetamín

s prímiesou dimetylsulfónu (MSM), s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 70,7 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúcej 336 mg absolútneho metamfetamínu, pričom podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch patrí účinná látka metamfetamín do II. skupiny psychotropných látok, a u G. H. bol zaistený, ktorý mu odovzdal obžalovaný za poskytnutú taxislužbu, jeden kus papierovej skladačky s bielou kryštalickou látkou o hmotnosti 0,07 g s priemerným 34,3 % obsahom metamfetamínu, obsahujúcu 24 mg absolútneho metamfetamínu, a jeden kus papierovej skladačky s bielou kryštalickou látkou o hmotnosti 0,15 g s priemerným 19,2 % obsahom metamfetamínu, obsahujúcu 29 mg absolútneho metamfetamínu, pričom podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov patrí účinná látka metamfetamín do II. skupiny psychotropných látok,

t e d a

neoprávnene obchodoval so psychotropnou látkou vo väčšom množstve, a sčasti konal bezprostredne smerujúc k neoprávnenému obchodovaniu so psychotropnou látkou,

č í m s p á c h a l

zločin neoprávnená výroba a obchodovanie s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona v znení účinnom od 06.08.2024, sčasti v štádiu pokusu trestného činu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona v znení účinnom od 06.08.2024.

Z a t o m u u k l a d á :

Podľa § 173 ods. 2 Tr. zákona v znení účinnom od 06.08.2024 trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 Tr. zákona výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona ustanovuje skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zákona súd ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 51 ods. 4 písm. h) Tr. zákona súd ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, najmä psychologickému výcviku.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona trest prepadnutia veci: mobilný telefón zn. Honor 20 Pro.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného A. B. vinným pre zločin neoprávnená výroba a obchodovanie s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b)/ ods. 3 písm. a/ s poukázaním na § 138 písm. j/ Tr. zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024, sčasti v štádiu pokusu trestného činu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024, na tom skutkovom základe, že

- od presne nezistenej doby neoprávnene obchodoval s bielou kryštalickou látkou metamfetamínom, ktorú najneskôr od mesiaca júl 2022 až do dňa kedy bol zadržaný políciou, dňa 09.11.2022, neoprávnene poskytoval, predával osobe mužského pohlavia, ktorá s ním komunikovala prostredníctvom telefónnej stanice účastníckeho čísla +XXX XXX XXX XXX registrovaná na meno A. M., N. XX, F., osobe mužského pohlavia, ktorá s ním komunikovala prostredníctvom telefónnej stanice účastníckeho čísla +XXX XXX XXX XXX registrovaná na meno C. B., L. XXX, osobe mužského pohlavia, ktorá s ním komunikovala prostredníctvom telefónnej stanice účastníckeho čísla +XXX XXX XXX XXX registrovaná na meno O.

O., I. X, F., osobe mužského pohlavia, ktorá s ním komunikovala prostredníctvom telefónnej stanice účastníckeho čísla +XXX XXX XXX XXX registrovaná na meno O. C., L. XXX, ako aj ďalším osobám, s ktorými si predaj drogy dohadoval telefonicky, za rôzne ceny pričom ceny určoval prevažne slovným spojením: „40 za polku..; jednotka za 80..“; „Dúfam, že si mu nepovedal, že po 60 gram... Lebo ja mu určite po 60 gram nedám.“; „Kubík hej, ale gram nie.“ a podobne, pričom dňa 9.11.2022 túto látku neoprávnene poskytol aj G. H. z F., ako odmenu za poskytnutú taxi-službu a to naposledy dňa 9.11.2022, kedy mu odovzdal 1 kus papierovej skladačky s bielou kryštalickou látkou o hmotnosti 0,07 g (70 mg) s priemerným 34,3% obsahom metamfetamínu, obsahujúcu 24 mg absolútneho metamfetamínu, a 1 kus papierovej skladačky s bielou kryštalickou látkou o hmotnosti 0,15 g s priemerným 19,2% obsahom metamfetamínu, obsahujúcu 29 mg absolútneho metamfetamínu, a v ten istý deň 09.11.2022 po predchádzajúcej dohode prišiel s úmyslom predat túto bielu kryštalickú látku I. C. k reštaurácii J. na sídlisku K. v F., pričom k predaju nedošlo, nakoľko bol dňa 09.11.2022, v čase o 14:55 hod. zadržaný príslušníkmi polície spolu aj s G. H. a následne pri vykonaní osobnej prehliadky u A. B., prehliadky iných priestorov a pozemkov v osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Fabia ev.č. F. XXX L. a domovej prehliadky u A. B. bolo okrem iných vecí dôležitých pre trestné konanie zaistené 1 kus igelitové vrecúško s obsahom bielej kryštalickej látky o celkovej hmotnosti 0,382 g, obsahujúce metamfetamín s prímiesou dimetylsulfónu (MSM), s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 35,4% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúcej 135 mg absolútneho metamfetamínu a 1 kus igelitové vrecúško s obsahom bielej kryštalickej látky o celkovej hmotnosti 0,475 g, obsahujúce metamfetamín s prímiesou dimetylsulfónu (MSM), s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 70,7 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúcej 336 mg absolútneho metamfetamínu, pričom podľa zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch patrí účinná látka metamfetamín do II. skupiny psychotropných látok, a u G. H. bol zaistený jeden kus papierovej skladačky s bielou kryštalickou látkou o hmotnosti 0,07 g s priemerným 34,3% obsahom metamfetamínu, obsahujúcu 24 mg absolútneho metamfetamínu, a jeden kus papierovej skladačky s bielou kryštalickou látkou o hmotnosti 0,15 g s priemerným 19,2% obsahom metamfetamínu, obsahujúcu 29 mg absolútneho metamfetamínu, pričom podľa zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov patrí účinná látka metamfetamín do II. skupiny psychotropných látok.

Za to mu súd podľa § 173 ods. 3 Tr. zákona v znení účinnom od 06.08.2024, prihladajúc v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zákona, na § 36 písm. j) Tr. zákona, podľa § 46 Tr. zákona uložil trest odňatia slobody 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona mu uložil trest prepadnutia veci: mobilný telefón zn. Honor 20 Pro.

Návrh prokurátora na uloženie ochranného opatrenia - ochranného dohľadu obžalovanému podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie. V jeho dôvodoch po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že súd pri jeho odsúdení nesprávne vyhodnotil skutkový a právny stav veci. Zároveň súd porušil zásady „in dubio pro reo“ a kontradiktórnosti trestného konania. Súd ho uznal vinným, že údajne neoprávnene poskytoval, predával osobe mužského pohlavia, ktorá s ním komunikovala prostredníctvom telefónnej stanice účastníckeho čísla +XXX XXX XXX XXX registrovaná na meno A. M., N. XX, F., osobe mužského pohlavia, ktorá s

ním komunikovala prostredníctvom telefónnej stanice účastníckeho čísla +XXX XXX XXX XXX registrovaná na meno C. B., L. XXX, osobe mužského pohlavia, ktorá s ním komunikovala prostredníctvom telefónnej stanice účastníckeho čísla +XXX XXX XXX XXX registrovaná na meno O. O., I., F., osobe mužského pohlavia, ktorá s ním komunikovala prostredníctvom telefónnej stanice účastníckeho čísla + XXX XXX XXX XXX registrovaná na meno O. C., L. XXX. Voči takto formulovanému skutku nie je možná reálna právna obrana, nakoľko ani počas prípravného a ani počas súdneho konania nedošlo k identifikácii týchto osôb mužského pohlavia, neboli zabezpečené výpovede týchto osôb a ani žiadnym spôsobom nedošlo k preukázaniu ničím nepodložených tvrdení OČTK, ktoré súd prevzal do rozsudku bez akéhokoľvek podloženia reálnymi dôkazmi. Počas celého trestného konania nedošlo k tomu, aby bolo relevantne preukázané, že osoba zachytená na záznamoch

z telekomunikačnej prevádzky bol práve on. V súvislosti s uvedeným poukázal na § 235 písm. c) Tr. poriadku a na skutočnosť, že už samotná obžaloba nemala byť zo strany súdu prijatá z dôvodu nedostatkov skutkových viet obžalobných návrhov. V súvislosti s týmto dôvodom odvolania poukázal na skutočnosť, že, aby obžaloba v prípade „distribúcie drogy“, ako pokračovacieho trestného činu, spĺňala kogentnú náležitosť stanovenú v § 235 písm. c) Tr. poriadku, je absolútne nevyhnutné, aby skutková veta v rámci obžalobného návrhu obsahovala individualizáciu každého jedného čiastkového útoku „distribúcie drogy“ ako skutku samotného, a to tak, aby každý jeden takýto čiastkový útok nemohol byť zamenený s iným čiastkovým útokom. Tento svoj právny názor podkladá uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Tost/35/2015, ktoré bolo ako judikát pod č. R 51/2016 zverejnené v Zbierke stanovisk NS a rozhodnutí súdov SR č. 6/2016. Ďalším dôvodom odvolania je fakt, že výrok skutku, za ktorý bol odsúdený, je v rozpore s odôvodnením napádaného rozhodnutia. V skutku je uvedené, že mal poskytovať, predávať neznámym osobám, s ktorými komunikoval prostredníctvom telefónnej stanice účastníckych čísel, no v odôvodnení sa už uvádza tvrdenie, že komunikoval s osobami, ktoré dané telefónne stanice účastníckych čísel vlastní a to bez akéhokoľvek dôkazu alebo stotožnenia týchto konkrétnych osôb. Táto skutočnosť spôsobuje, že napádané rozhodnutie je nepreskúmateľné. K údajnému štádiu pokusu predaja osobe I. C. poukázal na skutočnosť, že tento svedok odmietol vypovedať ako v prípravnom konaní, tak aj súdnom konaní. Pozornosť odvolacieho súdu chce upriamiť na skutočnosť, že nikdy nedošlo k identifikácii osoby, s ktorou mala prebehnúť komunikácia dňa 09.11.2022 pred jeho zadržaním a rovnako aj či túto komunikáciu vykonal on. Čiže tvrdenie okresného súdu ohľadne toho, že sa malo jednať o osobu I. C., je taktiež ničím nepodložené a opätovne tu došlo iba k prebratiu argumentácie OČTK bez opory v zabezpečených a vykonaných dôkazoch. Taktiež tvrdenie, že by prebehol predaj pervitínu tejto osobe, keby nedošlo k jeho zadržaniu, je taktiež ničím nepodložené. Z absolútnej logiky veci ak by malo reálne dôjsť k predaju pervitínu I. C., prečo by bol zadržaný tesne pred týmto predajom na parkovisku, kde sa mal s ňou podľa obžaloby a rozsudku stretnúť a prečo OČTK nepočkali na reálne prebehnutie tohto predaja? K uznaniu viny za skutky na základe výpovede svedka H. uviedol, že súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s rozsiahlymi námietkami, ktoré sa týkali dôveryhodnosti hlavne motivácie svedka H.. Svedok H. bol zadržaný spoločne s ním, no po jeho výpovedi, kde uviedol, že pervitín, ktorý mal pri sebe, mal odo neho, bol prepustený. Obvinenie za držbu v dobe zadržania mu bolo vznesené až po tom, čo na to upozornil pri svojej žiadosti o prepustenie z väzby, takmer po 4 mesiacoch od zadržania, podľa priloženého trestného spisu. Tomuto svedkovi nebol ani odobratý vodičský preukaz, aj keď v dobe zadržania viedol motorové vozidlo preukázateľne pod vplyvom omamných a psychotropných látok - mal pozitívny ster z pod nosa na prítomnosť amfetamínu pri zadržaní. Na základe jeho výpovede po vznesení obvinenia sa tohto konania dopúšťal pravidelne, no podľa OČTK nebol dôvod ani na odobratie vodičského preukazu za preukázateľné vedenie vozidla pod vplyvom pri ich zadržaní. Svedok H., podľa znaleckých posudkov, vykonal svoju výpoveď pred a po vznesení obvinenia pod vplyvom pervitínu, keďže tieto výpovede boli vykonané v dobe kratšej ako 24 hod. po zadržaní. Prítomnosť metanfetamínu v jeho tele potvrdzuje pozitívny ster a dĺžku účinku metanfetamínu lekársky posudok. Pred súdom odmietol vypovedať a aj napriek všetkým spomenutým okolnostiam nikdy nedošlo k jeho prepočítaniu v prípravnom konaní, a to aj napriek neustálemu poukazovaniu obhajoby na túto skutočnosť už od začiatku trestného konania. Svedok H. uviedol, že pervitín, ktorý vydal, mu mal poskytnúť on, no nikdy nebolo vysporiadané s jeho námietkami, že jeho pervitín bol s priemerným obsahom metanfetamínu 34,3% a 19,2% a pervitín, ktorý vydal, bol s priemerným obsahom metanfetamínu 35,4% a 70,7%. Na základe percentuálneho zloženia sa tak jednalo o absolútne rozdielny pervitín, ktorého riedenie pri vydaných hmotnostných množstvách by bolo nereálne a bezvýznamné. K odsúdeniu za jeho pervitín došlo len na základe jeho výpovedí, ktoré urobil buď to pod vplyvom metanfetamínu alebo v konaní, kde mu bola zamedzená akákoľvek obrana voči jeho tvrdeniam. Zdôrazňuje, že na papierových skladačkách, ktoré vydal H., sa nenašli jeho odtlačky prstov ani jeho DNA, ktoré by sa na týchto predmetoch nachádzali, kebyže ich svedok nadobudne od neho, pričom podľa jeho výpovede mu jeden predmet mal dať tesne pred ich zadržaním. Poukázal na fakt, že papier je porézny povrch, na ktorom by sa určite zachytila jeho DNA. Vierohodnosť svedka H. mala byť súdom vyhodnotená ako nulová, keďže jeho motivácia výpovedí bola jednoznačná, a to zachovanie si nadštandardných výhod zo strany OČTK, počiatočné odloženie začiatku trestného stíhania, neskôr zaistenie beztrestnosti za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a vedenie vozidla pod vplyvom návykovej látky. No súd aj napriek všetkým týmto faktom považoval svedka H. za dôveryhodného. Na základe uvedeného je preto podľa jeho názoru nesprávne posúdená okolnosť pripočítania metanfetamínu, ktorý vydal H., jeho osobe, čím došlo k zmene právnej kvalifikácie jeho držby omamnej a psychotropnej látky. Porušenie zásady „in dubio pro reo“ vidí v tom, že aj napriek tomu, že v konaní nebolo jednoznačne preukázané nič z tvrdení obžaloby, okrem držby, ku ktorej sa

dobrovoľne priznával od jeho zadržania, bol odsúdený len na základe ničím nepodložených tvrdení a domnienok. Podľa uvedenej zásady je nutné, aby mu bola vina jednoznačne preukázaná a v prípade pochybností sa má rozhodnúť v prospech obvineného, čo sa však v tomto konaní nestalo. Porušenie zásady kontradiktórnosti konania vidí v skutočnosti, že súd v odsudzujúcom rozsudku, nielenže prevzal ničím nepodložené dohady uvedené v obžalobe, ale dokonca výrazne rozšíril skutky, za ktoré ho odsúdil oproti tým uvedeným v obžalobe. Súd sa v rozsudku snažil o odstraňovanie nedostatkov skutkových viet v obžalobe a v neposlednom rade sa žiadnym spôsobom nevysporiadal so žiadnymi námietkami, argumentami ani právnymi a skutkovými tvrdeniami obžalovaného. Takýto postup považuje za absolútne jednostranný v prospech obžaloby, čo je neprípustné. Na základe uvedeného preto žiada, aby odvolací súd napádaný rozsudok zrušil a vrátil vec prvostupňovému súdu.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania, krajský súd nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku postupom podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a zistil, že odvolanie obžalovaného je (čiastočne) dôvodné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že z dôvodov napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré dôkazy boli pred súdom prvého stupňa vykonané, ako aj to, ktoré skutočnosti z jednotlivých dôkazov vyplynuli. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva skutočnosť, ako prvostupňový súd jednotlivé dôkazy hodnotil. V tomto smere sú dôvody napadnutého rozsudku podrobné a preto na tieto krajský súd odkazuje.

Aj preto vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že odvolacie konanie pred krajským súdom je v spojení s konaním pred okresným súdom – konaním tvoriacim jeden celok, keďže predmet konania je totožný – krajský súd nemal dôvod opätovne bližšie rekapitulovať (opakovať) dôkazy a skutočnosti z nich plynúce, na podklade ktorých prvostupňový súd urobil záver o skutkových zisteniach tak, ako sa preniesli do skutkovej vety odvolaním napadnutého rozsudku .

Krajský súd preto upriamil pozornosť predovšetkým na reakciu proti odvolacím námietkam obžalovaného, pričom zohľadnil len tie, ktoré sú právne relevantné, týkajúce sa podstaty (predmetu) konania, majúce vplyv na posúdenie zákonnosti a dôvodnosti odsúdenia obžalovaného a uloženého (určeného) mu druhu a výmery trestu.

Súčasne platí, že podstatná časť týchto námietok obžalovaného, ktorými argumentoval, už boli prednesené v priebehu dokazovania v konaní pred súdom prvého stupňa, s ktorými sa v odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd vysporiadal a ktoré si aj krajský súd (čiastočne) osvojil.

Najsamprv krajský súd považuje za potrebné zvýrazniť, že každý obžalovaný v rámci práva na obhajobu má právo brániť sa, ako uzná za vhodné, uvádzať všetky skutočnosti, argumenty na svoju obranu, oproti skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a dôkazom o nich, v rámci toho príkladmo aj uvádzať nepravdu (nesmie však nikoho krivo obviňovať), ak to má osvedčiť jeho obhajobnú argumentáciu, keďže dôkazné bremeno znáša štát prostredníctvom žalobcu, ktorým je prokurátor.

No súčasne platí, že súd pri hodnotení vykonaných dôkazov (vo vzájomných súvislostiach) jednotlivo ako aj v celom ich súhrne v súlade s pravidlami stanovenými pre hodnotenie dôkazov bez toho, aby narušil rovnováhu hodnotenia dôkazov, produkovaných ako v prospech tak aj v neprospech obžalovaného, musí prihliadať na obranu obžalovaného v kontexte všetkých dôkazov, a teda či argumentácia obžalovaného v rámci obhajoby sa nevymyká pravidlám logiky, inak povedané, či skutočnosti, ktoré obžalovaný v rámci obhajoby tvrdí, sú ním predkladanými dôkazmi, resp. argumentmi nielen overiteľné, ale či sú súčasne aj spôsobilé dôkazy predložené spolu s obžalobou spochybniť, či dokonca vyvrátiť do takej miery, že prokurátor nie je schopný uniesť dôkazné bremeno a bez rozumných pochybností nie je možné potom na ich podklade obžalovaného uznať vinným zo spáchania žalovanej trestnej činnosti.

V tejto súvislosti je preto potrebné uviesť, že pôvodná argumentácia obžalovaného prezentovaná v rámci obrany na hlavnom pojednávaní ako aj v prípravnom konaní nemá (vždy) oporu vo vykonanom

dokazovaní, resp. niektoré dôkazy účelovo hodnotil a vykladal vo svoj prospech, nie úplne a bez konfrontácie s dôkazmi inými produkovanými v rámci dokazovania.

Krajský súd teda po splnení si prieskumnej povinnosti konštatuje, že súd prvého stupňa síce vykonané dôkazy hodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a takýmto postupom dospel k skutkovým a následne právnym záverom, no krajský súd súčasne zistil, že v tomto konaní neboli v súlade s pravidlami stanovenými pre hodnotenie dôkazov vyhodnotenú všetky dostupné dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na spravodlivé rozhodnutie, následkom čoho toto pochybenie sa prenieslo do chýb napadnutých výrokov rozsudku, najmä pre nejasnosť a neúplnosť týchto skutkových zistení, keďže sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. (§ 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. poriadku).

Nadväzujúc na uvedené zistenie si krajský súd musel čiastočne osvojiť argumentáciu obžalovaného v rámci odvolacích námietok, konkrétne vo vzťahu k časti skutku - skutkovej vety - výroku napadnutého rozsudku, ktorú okresný súd doplnil sám nad rámec pôvodného znenia skutkovej vety výroku obžalobného návrhu, kde skutkové okolnosti doplnené okresným súdom mali napíňať aj kvalifikačný znak zločinu neoprávnená výroba a obchodovanie s omamnou látkou a psychotropnou látkou aj podľa § 173 ods. 3 písm. a/ Tr. zákona (závažnejším spôsobom konania) s poukázaním na § 138 písm. j/ Tr. zákona v znení účinnom od 06.08.2024, a teda na viacerých osobách.

V tejto súvislosti okresný súd na strane 12 - 15 napadnutého rozsudku jednak sumarizuje konkrétne zaistené mobilné telefónny (s poukazom na znalcom zistený ich obsah) vydané obžalovaným a svedkom H., a jednak doslovnou citáciou vybraného obsahu prepisu telefonických hovorov medzi obžalovaným a menovanými osobami, na ktoré mali byť telefonické stanice evidované u konkrétnych operátorov, kde tomu ešte pred tým predchádzala presná citácia komunikácie obžalovaného a svedkyne I. C. na str. 11-12 rozsudku, ktorej sa mal obžalovaný podľa rozsudku okresného pokúsiť predat' psychotropné látky. Následne okresný súd takto vykonané dôkazy a skutočnosti z nich plynúce potom vyhodnotil tak že : „Súd na tomto mieste poukazuje na už citovanú komunikáciu, ktorá predchádzala pokusu predat' pervitín I. C..

Podľa názoru súdu všetky vyššie uvedené komunikácie obžalovaného s tretími osobami ako aj mnohé ďalšie, ktorých prepis bol na hlavnom pojednávaní prečítaný, svedčia bez akýchkoľvek pochybností o tom, že sa dohaduje predaj pervitínu, ktorý pre tieto osoby zabezpečoval práve obžalovaný a to najneskôr od mesiaca júl 2022 – tento dátum je uvedený aj v skutkovej vete výroku o vine tohto rozsudku preto, lebo od tohto dátumu je konanie obžalovaného preukázané doslovnými prepismi záznamov telekomunikačnej prevádzky.

Súd konštatuje, že prevažná väčšina svedkov odmietli vypovedať v prípravnom konaní z dôvodu, aby si neprivodili vlastné trestné stíhanie: A. M., I. C., C. B., J. F., O. O., P. Q., J. B., R. B., I. N., Q. B., S. T., U. D., K. J., U. H., O. B., C. B., O. C., C. J..

Podľa názoru súdu je prirodzené, že svedkovia využili svoje právo a odmietli vypovedať z dôvodu, ktorý uvádzali - a to z obavy, aby si svojou výpoveďou nespôsobili nebezpečenstvo trestného stíhania.

Aj z prepisov telekomunikačnej prevádzky je zrejmé, že osoby používajúce telefónne stanice registrované na ich mená komunikovali o nákupe pervitínu a pravdivá svedecká výpoveď by mohla vystaviť takýchto svedkov nebezpečenstvu trestného stíhania.

Názor obhajcu, že je nevyhnutné stotožnenie osôb používajúcich telefónne stanice registrované na konkrétne mená, nemôže obstáť rovnako ako predstava, že svedkovia budú vypovedať o vlastných nákupoch drog od obžalovaného. Ak by toto malo byť podmienkou dôvodného obvinenia (a neskôr odsúdenia), takéto obchodovanie s drogami by bolo v praxi nestíhateľné, ak by nebolo súčasne zaistené kvalifikované množstvo drogy pri práve realizovanom obchode - predaji viacerým osobám súčasne.

Záznamom telekomunikačnej prevádzky obžalovaného zodpovedajú aj záznamy zo sledovania, ktorými sa preukázal kontakt A. B. s C. B., s O. O., I. N. a ďalšími osobami.“

Krajský súd si takýto spôsob hodnotenia dôkazov a z nich plynúcich záverov (podľa procesného sudcu) okresným súdom osvojiť nemohol.

V prvom rade je z opísaného postupu okresného súdu zrejmé, že oprel svoj záver o prepis zvukových záznamov telekomunikačnej prevádzky (OČTK sledovaných) telefonických staníc používaných obžalovaným a osobami, ktoré mali byť označené menom a priezviskom, čo treba chápať tak (ako súd uvádza), že ide o osobu, ktorá komunikovala prostredníctvom telefónnej stanice daného účastníckeho čísla registrovanej na meno tej, ktorej osoby.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatuje, že nemal pri vykonaní týchto dôkazov reálne zistenú (dokázanú) identitu osôb komunikujúcich s účastníckou stanicou, ktorú mal používať

obžalovaný (sám označil telefónne čísla, ktoré mal v tom čase používať) a v čase zaznamenatej telekomunikačnej komunikácie, čo okresný súd ani nepovažoval za skutočnosť podstatnú pre dokazovanie aj napriek tomu, že tieto osoby mali byť tzv. „zákazníkmi“ obžalovaného pri obchodovaní s drogami, pričom táto skutková okolnosť, (súčet osôb prevyšuje zákonom predpokladaný počet troch osôb a viac) je okresným súdom hodnotená ako obchodovanie na viacerých osobách podľa § 138 písm. j/ Tr. zákona v spojení s ust. § 127 ods. 12 Tr. zákona.

Platí teda, čo okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku ani nepopiera, že totožnosť hovoriacich osôb nebola procesne zákonným spôsobom preukázaná – napríklad osvedčením iných osôb spoznajúc ich hlas, či dokonca vykonaním hlasovej expertízy (fonoskopia), čo podľa názoru krajského súdu prepis hovoru tzv. osoby A s osobou B, teda jeho obsah, je bez reálneho stotožnenia hlasov týchto osôb (tzv. zákazníkov), skutočnosťou s minimálnou dôkaznou hodnotou ako usvedčujúci dôkaz viny obžalovaného v posudzovanom prípade, bez toho, aby k tomu reálne pristúpili dôkazy ďalšie, ktoré by obsah týchto hovorov a totožnosť osôb osvedčovali, o to viac, ako bude neskôr bližšie rozvedené, že existuje podozrenie, že osoby, na ktoré boli registrované telefónne stanice, ktorých hovory boli zaznamenané, mali bežne umožniť iným osobám (požičať) používať ich telefónne prístroje.

V tejto súvislosti je na mieste potom tiež zdôrazniť, že okresný súd zjavne sám vykonal analýzu obsahu prepisu prečítaním hovorov (ako to plynie z obsahu dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a odôvodnenia napadnutého rozhodnutia) a opäť, ako sám konštatuje, že bez rozumných pochybností ustálil tzv. "rozkryjú legendu", čiže výrazy, slovné spojenia a hovorový slang ako komunikáciu o objednávaní, obchodovaní, a teda zadovážovaní (obchodovaním § 135b ods. 2 Tr. zákona) psychotropných látok týmto nestotožneným osobám obžalovaným.

V kontexte už uvedeného aj v tomto prípade je potom dôkazná hodnota takéhoto záveru okresného súdu zásadne spochybnená, keďže, aspoň sa tak javí, okresný súd nahradil chýbajúce dôkazy svojou subjektívnou úvahou alebo intuíciou, za situácie, ak svedkovia (údajní kupujúci) po zákonom poučení odmietli vypovedať a nevysvetlili, čo pod týmito - výrazmi, slovnými spojeniami a hovorovým slangom - rozumeli, ak neexistuje iný dôkaz - napríklad expertíza látky zaistenej bezprostredne po takomto hovore, resp. výpoveď konzumenta, ktorý potvrdzuje prevzatie (od obžalovaného) a následne užitie takejto látky opisujúc súčasne svoje pocity po jej užití, či sa cítil ako po požití psychotropnej látky opierajúc sa príkladom o svoje predchádzajúce skúsenosti ako užívateľa týchto látok.

V tejto súvislosti uvedený záver krajský súd opiera o sumár dôkazov vykonaných okresným súdom na hlavnom pojednávaní, z ktorého okrem iného plynie, že z výpovede svedka S. Q. na č. I. 94 (a rovnako tak aj svedka A. C. na č. I. 1108-1109), že mal požičať svoj mobilný telefón svedkovi O. O., ktorého potom ostatne menovaný mal volať obžalovanému A. B., resp. iným jemu neznámym osobám. Inak povedané, po prehraní zvukového záznamu telekomunikačnej prevádzky medzi sledovanou telefonickou stanicou, ktorú mal používať obžalovaný a telefónnou stanicou registrovanou na jeho meno (aj sv. A. C.) svedok nespoznáva svoj hlas a pripúšťa, že v tom období mohol byť v kontakte práve so svedkom O., ktorý si bežne vedel sám mobil vypýtať, lebo si „potrebuje niečo súrne zavolať“. Rovnako tak svedok I. B. (č. I. 118 - 120) priznal, že mohol v minulosti mať viac telefónnych čísel a svoj telefón používať tak, že ho požičiaval iným osobám, či dokonca mal darovať konkrétne SIM kartu registrovanú na svoje meno osobe V. J. (jedna z osôb, ktorej mal podľa operatívnych informácií polície obžalovaný zadovážovať psychotropné látky- pozn. krajského súdu).

Ďalší svedkovia, ktorí vo veci neodmietli vypovedať napríklad C. M. (č. I. 89- 91), P. Q. (č. I. 83 - 85) ako aj už spomínaný svedok I. B. (č. I. 118 - 120) uviedli, že buď obžalovaného osobne nepoznajú alebo nemajú nič spoločné s drogami a nemajú žiadnu vedomosť o tom, či obžalovaný obchodoval s drogami. Pokiaľ ide o výpoveď svedka S. V. na č. I. 102-104 v nej uvádza, až po prehraní zvukového záznamu v rámci dokazovania, kedy mal spoznať svoj hlas a hlas obžalovaného, že si chcel od obžalovaného kúpiť marihuanu, no bol to zo strany obžalovaného podvod, preto nič nekúpil, podľa názoru krajského súdu však v posudzovanom prípade platí, že ani v jednom z prípadov pokiaľ ide o zaistené veci (psychotropné látky) a predmety určené na užívanie psychotropných látok, neboli spojené s tzv. marihuanou, resp. s jej užívaním (ani zistené stopové prvky), ktorá podľa zákonnej kategorizácie patrí medzi omamné látky. Z uvedeného je možné uzavrieť, že produkované výpovede svedkov, keďže drvivá väčšina z vypočutých svedkov (A. M., I. C., C. B. ...) ako ich vecne správne sumarizuje v odôvodnení rozsudku aj okresný súd, odmietli vypovedať, neponúkajú žiadne konkrétne skutočnosti o tzv. drogovej činnosti obžalovaného, no najmä nevysvetľujú, neosvedčujú slangové výrazy, tzv. legendu používanú v zaznamenatej telefonicko-komunikačnej komunikácii medzi telefonickými stanicami registrovanými na mená konkrétnych osôb a stanicou, ktorú mal používať obžalovaný, tak aby bolo možné túto komunikáciu tzv. rozširovať a bez rozumných pochybností označiť, že práve teraz v tomto zvukovom zázname komunikujú o zadovážovaní (obchodovaní) psychotropných látok.

Za danej situácie pokiaľ v podstate všetci svedkovia aj vymenovaní v skutkovej vete napadnutého rozsudku odmietli vypovedať, resp. aj u tých svedkov, čo vypovedali, nebol vysvetlený význam slov a to ani vykonaním príkladmo expertízneho skúmania a nebola bezprostredne po tejto komunikácii, či v rozumnej súvislosti s touto komunikáciou zaistená konkrétna psychotropná látka, ktorá by túto interpretáciu okresného súdu potvrdila, zostáva obsah hovorov, aspoň sa tak javí rovine (v tomto štádiu dokazovania) neoveriteľnej hypotézy.

V tomto kontexte potom už vôbec nemôže obstať argumentácia okresného súdu spočívajúca v tom, že záver o preukázanom obsahu a význame komunikácie medzi obžalovaným a nestotožneným osobami - o obchodovaní s psychotropnými látkami, má predsa nepriamo osvedčovať postoj v napadnutom rozsudku vymenovaných (v procesnom postavení) svedkov, ktorí po zákonom poučení podľa § 130 ods. 2 Tr. poriadku využijúc svoje zákonné právo odmietli vypovedať, nakoľko podľa okresného súdu pochopiteľne (krajský súd stále zvyrazňujúc - bez osvedčenia a spojenia ich totožnosti s osobami, ktoré boli zachytené na zvukových záznamoch a prepisoch) by si tým, mohli privodiť nebezpečenstvo trestného stíhania.

Nie je predsa možné využitie práva subjektu trestného konania v procesnom postavení svedka po zákonom poučení odmietnuť vypovedať podľa § 130 ods. 2 Tr. poriadku spájať so záverom o tzv. „akoby priznaní sa osoby“, ktorá odmietla vypovedať „k svojmu protiprávnemu konaniu“ a už vôbec neprichádza do úvahy, aby takéto konanie osoby v procesnom postavení svedka - odmietnutie výpovede, lebo by si mohol svedok privodiť sebe alebo blízkej osobe trestné stíhanie - malo usvedčovať obžalovaného zo spáchania konkrétneho trestného činu (pozri rozhodovaciu činnosť EL'SP, Ústavného súdu SR k čl. 7 ods. 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/343 z 09. marca 2016 o posilnení určitých aspektov prezumpcie nevinoty a práva byť prítomný na konaní pred súdom v trestnom konaní (ďalej aj len „smernica 2016/343“).

Napokon krajský súd už opakovane uzatvára a súčasne zvyrazňuje, že si nedovoľuje spochybňovať priebeh a výsledky sledovania osôb podľa § 113 Tr. poriadku operatívnymi pracovníkmi OČTK v posudzovanom prípade, aj na podklade ktorých má okresný súd za preukázané osobný kontakt obžalovaného s konkrétnymi osobami napríklad s C. B., O. N., I. N. a ďalšími osobami, a tým aj obsah komunikácie a totožnosť osoby o tzv. obchodovaní s drogami, tak v tejto súvislosti krajský súd musí poukázať na to, že pokiaľ obsah spisu – dôkazy, ktoré procesný sudca preniesol do dokazovania na hlavnom pojednávaní, neobsahuje ďalšie dôkazy osvedčujúce totožnosť týchto osôb zachytených na fotografiách v spoločnosti obžalovaného, či už výsluchom iných osôb (potvrdzujúci ich totožnosť, ideálne dokonca ich opoznaním), alebo prostriedkami zo štátnych (policiajných) databázy (evidencia osobných dokladov), potom opäť výsledok takéhoto vyšetrovacieho úkonu, jeho dôkazná hodnota je zásadne spochybnená - a rovnako ako v prípade zvukových záznamov - je možné len predpokladať v rovine hypotézy, že ide o tieto konkrétne osoby, čo opäť ako dôkaz o vine obžalovaného o tzv. obchodovaní s drogami s viacerými osobami nemôže obstať.

Zhrnúc doposiaľ uvedené preto krajský súd si nemohol osvojiť záver okresného súdu o dôvodnom rozšírení skutku (skutkovej vety) výroku napadnutého rozsudku nad rámec znenia skutkovej vety obžalobného návrhu, ktorý by mal naplňovať zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou aj podľa § 173 ods. 3 písm. a) Tr. zákona (závažnejším spôsobom konania) s poukázaním na § 138 písm. j) Tr. zákona v znení účinnom od 06.08.2024, a teda na viacerých osobách.

Na druhej strane krajský súd nepovažoval za dôvodné (argumentačne totožne ako v prípade situácie - na viacerých osobách, a teda nebola stotožnená totožnosť komunikujúcich osôb, rovnako totožnosť menovanej svedkyne - I. C., k odovzdaniu „drogy“ nikdy nedošlo) odvolacie námietky obžalovaného a vo vzťahu k časti skutku – skutkových okolností - týkajúcich sa pokusu obžalovaného o predaj psychotropných látok I. C. (§ 14 ods. 1 Tr. zákona).

V tejto súvislosti si naopak argumentáciu okresného súdu krajský súd v celosti osvojil a dopĺňajúc ju uvádza, že z prečítanej časti prepisu zvukového záznamu telefonického komunikácie medzi monitorovanou telefonickou stanicou, ktorú mal používať obžalovaný a telefonickou stanicou, ktorú mal v tom čase používať svedok B., predsa neosvedčuje len obsah prepisu hovorov (medzi obžalovaným a menovaným svedkom), keďže osobu „C.“ B. vyslovene obžalovaný vo svojich vyjadreniach v rámci tejto komunikácie uvádza, no súčasne platí, že aj osoba C. B. má uvádzať meno osoby I. C. (ako objednávateľa), kde C. B. konkrétne uvádza, kde by sa mala I. C. v tom čase nachádzať (na K.), a v tejto komunikácii bez prostredne na to samotná I. C. potvrdzuje miesto, kde sa v tom čase zdržiava, že je v práci na K. a bude na parkovisku pri reštaurácii J., a kde aj navrhla stretnutie na zadnom parkovisku pri tejto reštaurácii. Následne z ďalšieho prepisu hovoru medzi obžalovaným a svedkom H. bezprostredne

na to (časovo) plynie, že požiadal svedka H., že potrebujú ísť niekde na K., aby prišiel pre neho do K., po tom čo mal obžalovaného svedok H. vyzdvihnúť na uvedenom mieste, sa mali premiestniť k označenej reštaurácii na zadné parkovisko, kde pri ostatnej komunikácii mala I. C. potvrdiť, že ju má počkať chvíľu, že je vonku a bude ju vidieť, kde práve bezprostredne na to na uvedenom mieste mal byť v uvedený deň 09.11.2022 v čase o 14:55 hod. obžalovaný A. B. zadržaný na J. ulici v F. spolu s G. H. a J. O. – C., ktorého prítomnosť v tom čase v aute zase vysvetlil svedok H..

Z tejto komunikácie a vykonaných dôkazov teda plynie aj v kontexte zadržania obvineného pri sledovaní jeho osoby v uvedený deň a čase na mieste, na ktorom sa mal dohodnúť s osobou I. C., kde celý priebeh dohody na objednávku C. B., ktorý mal tlmočiť požiadavku I. C. obžalovanému, potvrdenie zo strany obžalovaného, že číslo má od C. B. a následná komunikácia a navigácia zo strany menovanej, čo osvedčuje zase výpoveď svedka H. (miesto a čas), kde sa stretnú a v akom rozsahu si objednáva psychotropnú látku a za akú cenu, pri konfrontácii s vecami (detailne opísané v skutku výroku napadnutého rozsudku) a predmetmi, ktoré mali byť zaistené u obžalovaného (aj s výsledkami toxikologického vyšetrenia u obžalovaného a svedka H.), ktoré dobrovoľne vydal, resp. aj u svedka H., za situácie, že podľa aj operatívnych informácií príslušníkov kriminálnej polície tieto psychotropné látky mal obžalovaný priamo u seba vždy len v minimálnom rozsahu, konkrétne určenom ihneď na predaj, tak potom je možné bez rozumných pochybností osvojiť si argumentáciu okresného súdu, že celé toto konanie obžalovaného bezprostredne smerovalo k takzvanému zadováženiu (určenému na predaj) psychotropných látok v prospech I. C. za vopred stanovenú cenu a vopred stanovenom rozsahu, čo naplňa zákonom predpokladané kritériá konania v štádiu pokusu trestného činu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, keďže v tejto časti skutkového deja konal obžalovaný tak, že bezprostredne smeroval k neoprávnenému obchodovaniu s psychotropnou látkou, avšak k dokonaniu skutku nedošlo.

Rovnako si krajský súd nemohol osvojiť námietky obžalovaného napádajúce dôveryhodnosť výpovede svedka G. H.. Pri hodnotení všetkých vyjadrení menovaného svedka v tejto trestnej veci ako bezprostredne po zadržaní, následne v procesnom postavení svedka aj po vznesení obvinenia obžalovanému, totižto krajský súd konštatuje štandardnú konzistentnosť.

Svedok opakovane bez zásadných rozporov opísal priebeh rozhodujúcej časti dňa (prečo ho obžalovaný volal, kde poňho bol a kam mali ísť a prečo), kedy bol spolu s obžalovaným a J. O. – C. obmedzený na osobnej slobode. Súčasne svedok v logických súvislostiach vypovedal, ako mu spravidla obžalovaný za poskytnutie taxi služieb „zaplatil“ poskytnutím zvyčajne jednej dávky – pervitínu, niekedy aj tak, že mu priamo v aute tzv. naliahol čiaru, ktorú následne užil (šnupol) nosom. Svedok tiež opísal (uveriteľne) ako naňho obžalovaným poskytnutý pervitín pôsobil. Jeho výpovediam (aj prvotnej – spôsobilosť, ktorú osvedčil konajúci vyšetrovateľ, ktorý vždy musí zisťovať správnu orientáciu v čase a priestore vypočítavanej osoby), potom zodpovedajú jednak zaistené „drogy“ podrobené znaleckému skúmaniu osvedčujúcemu zákonom predpokladané (§ 135c Tr. zákona) množstvo a kvalitu psychotropnej látky - dve papierové skladačky, ale aj predmety určené (napríklad tzv. sklenená fajka) na ich konzumáciu a napokon aj výsledky toxikologického vyšetrenia osvedčujúce užívanie látok obsahujúcich metamfetamín. K rozdielnym hodnotám a tzv. kvalite zaistených (dobrovoľne vydaných) psychotropných látok u obžalovaného a svedka H. je potrebné uviesť, že látky zaistené u obžalovaného boli podľa fotodokumentácie jednak inak zabalené, a jednak spravidla obsahovali niekedy vo väčšom množstve aj prímes dimetylsulfónu (MSM), a súčasne predsa platí, že pokiaľ vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, aby bol obžalovaný aj tzv. varičom – pervitínu, tak mohol mať k dispozícii len taký pervitín (a maximálne ho následne aj rozriediť pre získania väčšieho množstva) a v takej kvalite, aký získal od svojich distribútorov aj a vzhľadom na skutočnosť, že mal bezprostredne v uvedenom čase mať pri sebe predsa „na predaj“ pervitín pre I. C., je možné v rozumnej miere pravdepodobnosti pripustiť, že pervitín, ktorý mal dať za poskytnuté taxi služby svedkovi H., nemusel predsa zodpovedať kvalite pervitínu, ktorý plánoval predať I. C., čo nie je možné považovať za niečo na tzv. drogovom trhu neobvyklé.

Opierajúc sa o uvedené preto krajský súd považuje postup okresného súdu za vecne správny a zákonný pokiaľ množstvo zaisteného pervitínu u svedka G. H. a zaisteného u obžalovaného hodnotil súhrne a z pohľadu právnej kvalifikácie po ich súčte dospel k správne mu záveru, že celkové množstvo zaistenej „drogy“ ktoré bolo určené na predaj (resp. už „predané“ bolo) teda na obchodovanie zodpovedá podľa § 135c Tr. zákona väčšiemu množstvu.

Krajský súd konštatuje, zohľadniac uvedené skutočnosti a závery vykonaného dokazovania, posudzujúc zistené skutočnosti jednotlivo a zároveň komplexne v ich súvislostiach, že v konaní bolo bez rozumných pochybností dostatočne preukázané, že konaním obžalovaného A. B. došlo k naplneniu pojmových znakov zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona v znení účinnom od 06.08.2024, sčasti v štádiu pokusu trestného činu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona v znení účinnom od 06.08.2024, keďže neoprávnene obchodoval so

psychotropnou látkou vo väčšom množstve, a sčasti konal bezprostredne smerujúc k neoprávnenému obchodovaniu so psychotropnou látkou.

Krajský súd preto na podklade odvolania obžalovaného zrušil rozsudok vo výroku o vine a treste a rozhodol vo veci sám, pričom upravil právnu kvalifikáciu spáchaného skutku, rovnako ako tak správne učinil aj okresný súd, v súlade s aktuálnou právnou úpravou od 06.08.2024, rešpektujúc zároveň ust. § 2 ods. 1 Tr. zákona.

Krajský súd potom následne nanovo rozhodoval o treste, zohľadňujúc upravenú právnu kvalifikáciu spáchaného skutku, rešpektujúc zákonné podmienky ukladania trestov.

Podľa § 33a ods.1 Tr. zákona (v znení účinnom od 06.08.2024), páchatelovi nemožno uložiť kruté a neprimerané sankcie. Výkonom sankcie nesmie byť znížená ľudská dôstojnosť.

Podľa § 33a ods. 2 Tr. zákona, sankcie sa ukladajú s prihliadnutím na povahu a závažnosť trestného činu alebo činu inak trestného a na osobu páchatel'a a jeho pomery. Pri ukladaní sankcií sa dbá aj na to, aby uložené sankcie viedli k odňatiu výnosov z trestnej činnosti.

Podľa § 33a ods.3 Tr. zákona, tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatel'a menej citeľne, nesmie byť páchatelovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citeľnejšie. Páchatelovi najmä nesmie byť uložená sankcia spojená s ujmou na osobnej slobode páchatel'a, ak možno účel sankcie dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmou na osobnej slobode páchatel'a.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona, totižto trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zákona, trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona (v znení účinnom od 06.08.2024), zase pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery za trestné činy podľa § 213, § 233, § 237, § 254, § 261, § 262, § 266, § 276 ods. 4, § 277 ods. 4, § 277a ods. 3, § 326, § 330 a 334, ktorých spáchaním dochádza k poškodzovaniu finančných záujmov Európskej únie súd prihliada aj na to, aby trest zabezpečil ochranu finančných záujmov Európskej únie. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Zákonná trestná sadzba pri zločine neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona v znení účinnom od 06.08.2024 sú tri roky až desať rokov.

Krajský súd poukazuje na to, že v prípade odsúdenia páchatel'a je primeranosť uloženého trestu nevyhnutným predpokladom pre dosiahnutie výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutnou podmienkou prevýchovy páchatel'a je akceptovanie trestu ako spravodlivého následku protiprávneho

konania. Je zrejme, že v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii nemôže dôjsť. Uznanie spravodlivosti trestu má predovšetkým práve pôsobenie výchovné. V záujme individualizácie trestu súd pri určovaní druhu a výmery trestu prihliada o.i. na konkrétne okolnosti a spôsob spáchania činu a jeho následok, mieru zavinenia, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatel'a) či možnosť jeho nápravy. Nevyhnutné je celkové posúdenie osobnosti obžalovaného, jeho osobnostného profilu, charakterových vlastností, veku a podobne, ako aj individuálne posúdenie pohnútok a dôvodov, ktoré viedli k spáchaniu trestného činu. Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho prevýchovu tak, aby viedol riadny život. Tak ako pri rozhodovaní o vine, i pri rozhodovaní o treste sa presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z jednotlivých okolností prípadu, rešpektujúc § 34 Tr. zákona a zásady ukladania trestov.

Odvolací súd zdôrazňuje, že právoplatným odsúdením stráca odsúdená osoba bezúhonnosť, čo sa môže nepriaznivo prejavíť v jej občianskom živote. Bezúhonnosť je podmienkou na vykonávanie niektorých činností, povolání alebo funkcií. Nepriaznivé následky odsúdenia zostávajú aj po tom, čo sa odsúdený po výkone uloženého trestu vracia do spoločnosti, keďže evidencia trestov vo výpise z registra trestov uvádza všetky, aj nezahladené odsúdenia, vrátane údajov o priebehu výkonu uložených trestov, ochranných opatrení a primeraných obmedzení. Predchádzajúce odsúdenie tak môže negatívne ovplyvňovať proces resocializácie.

Odvolací súd vzhľadom na všetky zistené okolnosti pri rozhodovaní o treste prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný je podľa aktualizovaných správ z miesta trvalého pobytu hodnotený všeobecne s tým, že mal spoločne žiť s priateľkou a jeho správanie nebolo doteraz prejednávané komisiou verejného poriadku.

Podľa najnovšieho výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov, ale aj odpisu registra trestov zabezpečeného opätovne v štádiu odvolacieho konania, nedošlo k žiadnej zmene oproti stavu v čase rozhodovania okresného súdu, s poukazom na skutočnosť, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne strestaný a evidované priestupky sú v zásade na úseku dopravy.

Z pohľadu zisťovania poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd správne u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona a teda, že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život. Tiež správne uzavrel, že u obžalovaného nezistil žiadnu z priťažujúcich okolností (§ 37 Tr. zákona), čo z pohľadu ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zákona u obžalovaného teda prevažuje pomer poľahčujúcich okolností.

Jednou z podstatných skutočností, na ktoré je potom potrebné prihliadať, sú závery znaleckého skúmania z odvetvia psychiatrie znalca C. M. V., ktorý u obžalovaného nezistil závislosť od alkoholu, ani iných návykových látok, jeho nebezpečnosť pre spoločnosť, a preto nenavrholo uloženie ochrannej liečby, ale najmä závery znaleckého skúmania z odboru psychológie znalca C. V. W., ktorý zdôraznil, že obžalovaný zaujal kritický postoj voči sebe samému. K prognóze ďalšieho vývoja osobnosti obžalovaného uviedol, že obžalovaný je sebakritický voči svojmu konaniu a je ťažko badateľná aj úprimná ľútosť zo vzniknutej situácie a prognózu jeho resocializácie znalec označil za pozitívnu.

Napokon je na mieste v kontexte uvedeného uviesť, že obžalovaný odo dňa vznesenia obvinenia žiadne drogy neužil, jeho abstinenciu dokazujú toxikologické testy, ktoré pravidelne predkladá probačnému úradníkovi.

Pri takto ustálenej dôkaznej situácii a jej právneho posúdenia bolo potom potrebné aj zosúladiť výrok o druhu a výmery trestu, keďže išlo o také skutočnosti, ktoré viedli k záveru o potrebe tento výrok naprávať a to v prospech obžalovaného.

V tomto kontexte po vykonanom dokazovaní najmä okresným súdom k výroku o treste, potom krajský súd prihliadal pri úvahách o uložení druhu a výmery trestu najmä na jednotlivé hľadiská ukladania trestov, vyplývajúce z ust. § 34 ods. 4 Tr. zákona, ktorými sú spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútky, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, majúci na zreteli aj účel trestu vyplývajúci z ust. § 34 ods. 1 Tr. zákona, ktorým je ochrana spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne odradenie iných od páchania trestných činov, ako aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Prihliadal aj na ust. § 34 ods. 3 Tr. zákona, podľa

ktorého trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Vo všeobecnosti je potrebné zdôrazniť, že Európsky súd pre ľudské práva, Ústava SR ako aj Najvyšší súd SR v rámci svojej rozhodovacej praxe zvyčajne požiadavku zachovania spravodlivej rovnováhy medzi všeobecnými záujmami spoločnosti a garanciami základných práv jednotlivcov, resp. požiadavku proporcionality medzi zásahom do práva a sledovaným cieľom, pričom nevyhnutnosť rešpektovania tohto princípu je zdôraznená aj pri zásahoch do práv chránených Dohovorom majú podobu trestných sankcií.

Aj keď trestnou sadzbou zákonodarca v súlade so zásadou „nula poena sine lege“ stanovuje súdu isté mantinely pri jeho rozhodovaní, zároveň mu však ponechávajú istý priestor pre individualizáciu trestu podľa okolností prípadu.

V predmetnej trestnej veci je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že osobitne trest odňatia slobody, ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia, pričom trest realizuje svoje poslanie - ochranu spoločnosti niekoľkými funkciami ako sú represia, resocializácia páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Vychádzajúc zo zásady humanity treba dodržať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu. Teoretické východiská penológie poukazujú na potrebu zvoliť optimálne mieru represie, keďže ani príliš mierny, ani príliš prísny trest podľa nej nepôsobia výchovne, ale demoralizujúco a zároveň varujú pred tzv. exemplárnym trestaním spočívajúcim v tom, že sa konkrétna prísnosť trestu neodôvodňuje hľadiskom individualizácie prevencie, ale potrebou odstrániť verejnou ustanovením prehnane prísnych trestov, kde je zintenzívnením represie potláčaný moment prevencie. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel' zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy. V takom prípade je dobré, že páchatel' považuje trest za adekvátny, spravodlivý a s týmto súhlasí. V trestnom zákonodarstve právneho štátu nie je trest sám o sebe účelom a nepredstavuje odplatu za spáchaný trestný čin.

Ďalej krajský súd poukazuje na to, že keďže novelou Tr. zákona účinnou od 06.08.2024 bola zavedená povinnosť súdov prihliadať pri výmere trestu aj na správanie páchatel'ov po spáchaní trestného činu (§ 34 ods. 4 Tr. zákona), krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že obžalovaný ani po spáchaní stíhaných skutkov sa nedostupil trestnoprávne významného protiprávneho konania, aj napriek tomu, že od ich spáchania uplynula dostatočne dlhá doba, cca tri a pol roka, inak povedané, počas plynutia ktorej nepochybne preukázal, že základné pravidlá slušnosti a riadneho spoločenského života dodržiavať dokáže a v jeho prípade išlo aspoň sa tak javí o vybočenie z inak riadneho spôsobu vedenia života. S ohľadom na vyššie uvedené zásady a hľadiská ukladania trestov, najmä že u obžalovaného ide o prvotrestanú osobu a s ohľadom na skutočnosť, že u neho prevažujú poľahčujúce okolnosti, svojím konaním nespôsobil závažný ťažko napravitelný, či nenapravitelný následok, zohľadňujúc aj okolnosti, za akých ku skutku došlo, má krajský súd za to, že ukládanie trestu na dolnej zákonom ustanovenej hranici trestnej sadzby je pre obžalovaného takto ukladaný trest možné považovať za primeraný a spravodlivý.

Všetky uvedené skutočnosti vo svojom súhrne podporujú záver, že obžalovaný nie je osobou, ktorej by bolo nutné ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody, ale postačí uloženie podmienečného trestu s dlhšou skúšobnou dobou.

V kontexte uvedeného je potrebné poukázať aj na znenie ust. § 33a ods.1 Tr. zákona (v znení účinnom od 06.08.2024), páchatel'ovi nemožno uložiť kruté a neprimerané sankcie. Výkonom sankcie nesmie byť znížená ľudská dôstojnosť.

Podľa § 33a ods.2 Tr. zákona, sankcie sa ukladajú s prihliadnutím na povahu a závažnosť trestného činu alebo činu inak trestného a na osobu páchatel'a a jeho pomery. Pri ukladaní sankcií sa dbá aj na to, aby uložené sankcie viedli k odňatiu výnosov z trestnej činnosti.

Podľa § 33a ods.3 Tr. zákona, tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatel'a menej citeľne, nesmie byť páchatel'ovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citeľnejšie. Páchatel'ovi najmä nesmie byť uložená sankcia spojená s ujmom na osobnej slobode páchatel'a, ak možno účel sankcie dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmom na osobnej slobode páchatel'a.

Krajský súd je teda toho názoru, že z pohľadu zásad citovaného ust. 33a Tr. zákona, k naplneniu účelu trestu podľa § 34 ods. 1, 3, 4 Tr. zákona zodpovedá uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov.

Krajský súd má za to, že takto uložený trest je vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti nápravy, trestom dostatočným a spravodlivým, naplňajúcim účel trestu z pohľadu individuálnej aj generálnej prevencie.

Krajský súd následne pre dosiahnutie účelu trestu obžalovanému podľa § 51 ods. 1 za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 Tr. zákona výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a súčasne uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona ustanovil skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky. Ďalej podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Na rozdiel od okresného súdu, keďže krajský súd obžalovanému neukladal trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom, uložil obžalovanému na posilnenie dosiahnutia účelu trestu podľa § 51 ods. 4 písm. h) Tr. zákona povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, najmä psychologickému výcviku.

Rovnako ako súd okresný, ktorého argumentáciu si v celosti osvojil aj krajský súd, uložil obžalovanému aj podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona trest prepadnutia vecí, a to: mobilný telefón zn. Honor 20 Pro.

Na základe vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd rozhodol tak, že na podklade vykonaného dokazovania okresným súdom napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste zrušil a sám obžalovanému uložil trest tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Na základe týchto skutočností, citovaných zákonných ustanovení a právnych úvah rozhodol odvolací súd tak, že zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. poriadku a súčasne podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.